

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 5

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 13 ianuarie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
1.	— Lege privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe	1-2	care lucrează în industria destinată apărării naționale și ordinii publice.....
1.	— Decret pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.....	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
★			
2.	— Lege privind pensionarea anticipată.....	2-3	2. — Decizie în legătură cu constituționalitatea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe
2.	— Decret pentru promulgarea Legii privind pensionarea anticipată.....	3	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
★			
3.	— Lege pentru continuarea aplicării măsurilor prevăzute de Legea nr. 80/1993 privind protecția socială a personalului care lucrează în industria destinată apărării naționale și ordinii publice.....	3-4	2. — Hotărâre privind corectarea impozitului prevăzut la poziția 2 din anexa nr. 2 la Legea nr. 42/1993
3.	— Decret privind promulgarea Legii pentru continuarea aplicării măsurilor prevăzute de Legea nr. 80/1993 privind protecția socială a personalului		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
			14. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/1994, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.093/1994...
			44. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — În temeiul art. 114 alin. (1) din Constituția României este abilitat Guvernul României ca, până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 1995, să emită ordonanțe în următoarele domenii:

a) acordarea de compensații pentru încălzire pe timpul iernii unor categorii de persoane cu venituri mici;

b) măsuri cu privire la regularizarea decontării importurilor critice efectuate din împrumuturile guvernamentale externe de ajustare structurală, a dobânzilor încasate la plasamentele financiare efectuate din contravaloarea în lei a împrumuturilor guvernamentale externe; reglementarea plății dobânzilor datorate băncilor comerciale din acțiuni de creditare a statului, reglementarea alocării fondurilor pentru activitatea de cercetare științifică și plata drepturilor bănești ce se suportă din fondul de risc și accident sau din fondul de asigurări al agricultorilor; măsuri privind accelerarea procesului de restructurare a societăților comerciale cu capital de stat și a regiilor autonome, de întărire a disciplinei financiare și de accelerare a decontărilor economice;

c) acordarea de către stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, de garanții pentru credite interne pe termen scurt, contractate de agenții economici de la băncile comerciale, pentru realizarea programului de restructurare a acestora și constituirea stocurilor la principalele produse strategice necesare economiei naționale și pentru lucrările agricole stabilite de Guvern;

d) măsuri pentru stimularea producției de obiective complexe cu ciclu lung de fabricație destinate exportului;

e) reconsiderarea modului de impozitare la gaze naturale și scutirea la gazele naturale provenite din import; majorarea plafonului cifrei de afaceri până la care agenții economici sunt scutiți de T.V.A.; regimul T.V.A. în zonele libere și corelarea cu unele prevederi normative apărute ulterior; regimul unitar de vămuire și taxare a mașinilor și instalațiilor importate în condiții de leasing; precizări privind regimul vamal al materiilor prime, materialelor, pieselor de schimb și componentelor pentru producția proprie a agenților economici; reducerea taxei de timbru, pe tranșe de impozitare, la actele între vii, translativă a dreptului de proprietate și a altor drepturi reale, privind bunurile imobiliare;

f) stabilirea regimului formularelor tipizate din domeniul financiar;

g) stabilirea regimului pesticidelor, fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar;

h) creșterea plafonului până la care aprobarea documentațiilor tehnico-economice pentru realizarea unor obiective de investiții de interes județean sau local este în competența de soluționare a consiliilor județene sau locale, măsuri comerciale specifice rezervelor materiale naționale

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 10 ianuarie 1995.
Nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului
de a emite ordonanțe**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 ianuarie 1995.
Nr. 1.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind pensionarea anticipată

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Persoanele care au vechime integrală în muncă pot solicita înscrierea la pensie cu până la 5 ani înainte de împlinirea vârstei prevăzute de lege pentru pensionarea la cerere.

privind împrăștierea produselor și valorificarea celor disponibile, precum și extinderea garanțiilor și a instrumentelor acestora;

i) ratificarea unor acorduri internaționale privitoare la creditele externe acordate României și la garantarea de către România a unor credite externe, inclusiv a unor amendamente la astfel de acorduri.

Plafonul de îndatorare externă a României pe întreg anul 1995 se stabilește la 2,8 miliarde dolari S.U.A.

Art. 2. — În baza art. 114 alin. (3) din Constituție, până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 1995, ordonanțele emise de Guvern în temeiul art. 1 al prezentei legi vor fi înaintate Parlamentului spre aprobare, potrivit procedurii legislative, sub sancțiunea încetării efectelor lor.

Ordonanțele depuse de Guvern potrivit alin. 1 vor fi dezbătute în procedură de urgență.

Art. 3. — În domeniile de abilitare prevăzute în prezenta lege, dacă au fost adoptate proiecte de legi sau propuneri legislative de către una dintre Camerele Parlamentului ori au fost elaborate și depuse rapoarte de fond de către comisiile permanente, acestea vor fi avute în vedere de Guvern la emiterea ordonanțelor.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică persoanelor care au beneficiat de ajutor de șomaj și de alocație de sprijin pe durata maximă prevăzută de lege și care nu realizează venituri din activitatea salariată sau alte venituri cu caracter permanent din activități profesionale.

(3) Vârsta de pensionare nu poate fi mai mică de 55 de ani pentru bărbați și de 50 de ani pentru femei.

Art. 2. — (1) Cuantumul pensiei se stabilește pe baza Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială.

(2) Acest cuantum se diminuează proporțional cu 0,3% pentru fiecare lună cu care s-a redus vârsta de pensionare prevăzută de prezenta lege.

(3) Indexările, compensările și majorările legal intervenite se aplică la cuantumul pensiei stabilite în condițiile Legii nr. 3/1977, care urmează a fi redus proporțional, conform alin. (2).

(4) La împlinirea vârstei de 60 de ani bărbații și de 55 de ani femeile pensia se acordă în cuantum integral.

Art. 3. — Pensia suplimentară se acordă proporțional cu timpul de contribuție.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 13 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 10 ianuarie 1995.

Nr. 2.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind pensionarea anticipată

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind pensionarea anticipată și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 10 ianuarie 1995.

Nr. 2.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru continuarea aplicării măsurilor prevăzute
de Legea nr. 80/1993 privind protecția socială a personalului
care lucrează în industria destinată apărării naționale
și ordinii publice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Măsurile stabilite de Legea nr. 80/1993 privind protecția socială a personalului care lucrează în industria destinată apărării naționale și ordinii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 18 noiembrie 1993, se aplică în continuare, de la 1 ianuarie 1995 până la 30 iunie 1995.

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 27 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 29 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR
ADRIAN NĂSTASE

Bucureşti, 10 ianuarie 1995.
Nr. 3.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru continuarea
aplicării măsurilor prevăzute de Legea nr. 80/1993
privind protecţia socială a personalului care lucrează
în industria destinată apărării naţionale şi ordinii publice**

În temeiul art. 77 alin. (1) şi al art. 99 alin. (1) din Constituţia României,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru continuarea aplicării măsurilor prevăzute de Legea nr. 80/1993 privind protecţia socială a personalului care lucrează în industria destinată apărării naţionale şi ordinii publice şi se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

Bucureşti, 10 ianuarie 1995.
Nr. 3.

DECIZII ALE CURŢII CONSTITUŢIONALE

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

DECIZIE

În legătură cu constituţionalitatea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanţe

Curtea Constituţională a fost sesizată, la data de 28 decembrie 1994, de către 53 de deputaţi, respectiv domnii: Florian Ion Angelo, Barbu Piţigoi, Ion Diaconescu, Gabriel Ţepelea, Sergiu George Rizescu, Gavril Dejeu, Constantin Ionescu, Gheorghe Cristea, Ion Dinu, Costel Păunescu, Emilian Bratu, Tudor Gavril Dunca, Ion Corniţă, Cornel Protopopescu, Valentin Vasilescu, Otto-Ernest Weber, Ion Străchinaru, Smaranda Dobrescu, Ioan Sorin Marinescu, Doru Mihai Dobrescu, Károly Kerekes, Francisc Bárányi, Matei Barna Elek, Zoltán Szilágyi, Ilie Ştefan, Teodor Moldovan, Paula Maria Ivănescu, Mihăiţă Postolache, Vasile Nistor, Bogdan Marinescu, Vasile Lupu, Horia Radu Pascu, Valentin Argeşanu, Viorel Pavel, Sorin Victor Lepşa, Mihail Bucur, Vasile Gheorghe Victor Pop, Mircea Ciumara, Ioan Mureşan, George Stănescu, Ion Hui, Cornel Sturza Popovici, Aurelian Paul Alecu, Radu Livezeanu, Constantin Gheorghe Avramescu, Ion Guvău, Viorel Lixăndroiu, Constantin Berechet, Mihai Chiriac, Emil Boroş, Georgică Alexandrache, Alexandru Sassu, Dumitru Moinescu, asupra neconstituţionalităţii Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordo-

nanţe, lege adoptată de Senat la 20 decembrie 1994 şi de Camera Deputaţilor la 27 decembrie 1994.

Cei 53 de deputaţi, autori ai sesizării, cer ca Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanţe să fie declarată ca neconstituţională pentru următoarele trei motive:

1. Abilitarea priveşte şi domenii care fac obiectul legilor organice. Astfel, art. 1 lit. a) abilitează Guvernul de a reglementa plata de compensaţii pentru încălzire pe timpul iernii unor categorii de persoane cu venituri mici, aceasta însemnând posibilitatea intervenţiei în domeniul protecţiei sociale, domeniu ce ar fi rezervat exclusiv legilor organice prin art. 72 alin. (3) din Constituţie. Se încalcă astfel art. 114 alin. (1) din Constituţie, care interzice abilitarea în domenii care fac obiectul legilor organice. Tot pentru aceste motive sunt criticate şi dispoziţiile din art. 1 lit. g) din lege privind stabilirea regimului pesticidelor, fabricarea, comercializarea şi utilizarea produselor de uz fitosanitar, mai ales că acest regim a constituit obiect de reglementare printr-o lege organică şi anume legea mediului. În această motivaţie se include şi art. 3 din lege.

2. Abilitarea se referă și la domenii care nu fac obiectul domeniului de legiferare prevăzut în secțiunea a 3-a din capitolul I al titlului III din Constituție. În acest sens, se arată că art. 1 lit. b) și lit. f) din lege se referă la reglementări de nivelul hotărârilor Guvernului sau chiar al deciziilor, contravenind astfel Constituției.

3. Legea de abilitare a fost adoptată cu majoritatea necesară pentru adoptarea legilor ordinare, ignorându-se faptul că aceasta este o lege organică. Caracterul de lege organică se apreciază că ar rezulta din art. 114 alin. (1) din Constituție, care limitează domeniul ordonanțelor, precum și din art. 114 alin. (4), potrivit căruia Guvernul poate emite ordonanțe și fără existența în prealabil a unei abilitări.

Curtea Constituțională, în temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată că este competentă să soluționeze sesizarea, care s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 12 și art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, punctele lor de vedere în legătură cu sesizarea primită.

În punctele de vedere primite de la președinții celor două Camere ale Parlamentului și de la Guvern, se consideră că Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe este pe deplin constituțională, ea fiind adoptată atât cu respectarea prevederilor de fond, cât și a celor de formă ale legii fundamentale.

Astfel, în legătură cu primul motiv de neconstituționalitate, se arată că art. 72 alin. (3) din Constituție se referă la regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială. Or, legea în speță abilitază Guvernul de a reglementa doar un aspect particular, și anume acordarea de compensații bănești unor anumite categorii ale populației cu venituri mici. La aceasta se adaugă caracterul limitat în timp, spațiu și cu privire la persoane, care exclude această lege din categoria legilor organice. Se arată, de asemenea, că o lege de abilitare nu poate fi neconstituțională prin conținutul ei, ci doar ordonanțele emise în baza legii pot fi neconstituționale sau se pot abate de la prevederile Constituției.

Referitor la art. 1 lit. g) din lege (stabilirea regimului pesticidelor, fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar), se arată că legea mediului a fost votată cu majoritatea cerută pentru legile organice, deoarece are și dispoziții de incriminare a unor fapte antisociale. Dar protecția mediului se realizează în aplicarea dispozițiilor art. 33 din Constituție privitor la dreptul la ocrotirea sănătății, în virtutea cărora măsurile de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii ordinare. De aceea prevederile art. 1 lit. g) sunt considerate a fi în deplin acord cu Constituția.

Cu privire la cel de-al doilea motiv de neconstituționalitate, se arată că în secțiunea a 3-a din capitolul I al titlului III din Constituție nu există nici o limitare pentru Parlament de a interveni cu reglementări juridice primare în orice domeniu al relațiilor sociale. Mai mult, legiuitorul poate interveni și acolo unde legea este încălcată sau rău înțeleasă de administrația publică, pentru a aduce acțiunea acesteia la exigențele voinței legiuitorului. De asemenea, Camera Deputaților apreciază că, din moment ce legiuitorul a reglementat competențele acesteia, el le poate și modifica sau poate chiar să se substituie acestora în măsura în care le exercită potrivit voinței sale, dar această atribuție poate fi delegată Guvernului în măsura în care nu afectează domeniul rezervat legii organice. În legătură cu acest aspect, Senatul subliniază că Parlamentul nu se poate substitui, de exemplu, Guvernului în exercitarea funcției sale executive și nu poate să emită acte cu caracter executiv, dar el poate să intervină pe calea unor legi chiar în problemele ce privesc administrația publică. Chiar dacă argumentele din punctele de vedere diferă parțial, concluzia comună este în sensul

că dispozițiile art. 1 lit. b) și lit. f) din Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe sunt constituționale și răspund și unui principiu de eficiență a acțiunii statale.

Referitor la cel de-al treilea motiv de neconstituționalitate, se arată că în Constituție legile organice sunt strict determinate și ele sunt de strictă interpretare. Legile de abilitare nu sunt cuprinse în categoria legilor organice și, ca atare, adoptarea lor se supune regulilor prevăzute la art. 74 alin. (2) din Constituție.

În punctul său de vedere Guvernul mai subliniază că opoziția a inițiat pe această temă a patra contestație, care se înscrie în atitudinea permanent distructivă promovată de unele forțe politice ale opoziției parlamentare, exprimând în acest fel dorința împiedicării Guvernului de a-și exercita mandatul încredințat. În exprimare juridică, se arată în punctul de vedere al Guvernului, aceasta conduce la ideea abuzului de drept și la încălcarea obligației de exercitare cu bună-credință a drepturilor constituționale, prevăzută la art. 54 din Constituție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere sesizarea grupului de deputați, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, precum și prevederile Constituției, retine următoarele:

Sesizarea grupului de 53 de deputați privește Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe în întregime, mai ales prin cel de-al treilea motiv de neconstituționalitate invocat și, în special, câteva articole ale sale, și anume art. 1 lit. a), lit. b) și lit. f), precum și art. 1 lit. g) în coroborare cu art. 3.

Se cere Curții Constituționale să se constate concordanța acestora cu dispozițiile art. 72 alin. (3) și ale art. 114 alin. (1) din Constituție.

În legătură cu primul motiv de neconstituționalitate, se constată că art. 1 lit. a) din Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe se referă la „acordarea de compensații pentru încălzire pe timpul iernii unor categorii de persoane cu venituri mici”. Autorii sesizării consideră că această activitate se înscrie în categoria *protecție socială*, iar reglementarea acesteia este de domeniul legii organice. Cât privește art. 1 lit. g), el privește „stabilirea regimului pesticidelor, fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar”.

Art. 72 alin. (1) din Constituție stabilește că Parlamentul poate adopta trei categorii de legi, și anume: legi constituționale, legi organice și legi ordinare. Cât privește legile organice, art. 72 alin. (2) stabilește domeniile, iar la lit. l) arată că prin asemenea legi se reglementează „regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială”. Este deci evident că folosirea termenului general circumscris domeniul legilor organice la principiile (regulile) comune, fundamentale, care privesc raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială. Firesc, aspectele parțiale, particulare, eventual mai mărunte, pot fi reglementate și prin legi ordinare sau chiar prin acte normative inferioare acestora, în conformitate însă cu acest regim general. Lectura art. 72 alin. (2) din Constituție evidențiază că în mai multe alineate se practică acest procedeu juridic, ca de exemplu: regimul juridic general al proprietății și al moștenirii [lit. k)]; organizarea generală a învățământului [lit. m)]; regimul general al cultelor [lit. n)]. Ca atare, art. 1 lit. a) trebuie considerat ca fiind constituțional. În legătură cu susținerea din punctul de vedere potrivit căruia reglementarea cu caracter limitat în timp, spațiu și cât privește persoanele nu poate face parte din categoria legilor organice, Curtea reține că ea nu poate fi luată în considerare deoarece caracterul de lege organică rezultă din conținutul reglementărilor, precum și din procedurile de adoptare sau, eventual, din calificarea constituțională. Timpul, spațiul și persoanele la care se referă sunt o problemă de aplicare a legii. De asemenea, nici argumentul în sensul căruia „o lege de abilitare a Guvernului de a emite ordo-

nanțe nu poate fi neconstituțională prin conținutul ei, ci doar ordonanțele emise în baza legii pot fi neconstituționale sau se pot abate de la prevederile Constituției“ nu poate fi reținut. O asemenea teză, dacă ar fi acceptată, ar prezenta un mare risc, și anume s-ar stabili inutilitatea controlului de constituționalitate asupra legilor de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe. Evident că nu aceasta este soluția ce rezultă din interpretarea Constituției, fiind neîndoielnic că și o lege de abilitare poate fi neconstituțională prin conținutul său sau prin modul ei de adoptare. Este adevărat că Guvernul, el însuși, trebuie să manifeste exigența necesară în adoptarea ordonanțelor, dar aceasta este de fapt o a doua problemă care nu o absoarbe pe prima. Sub acest aspect, Curtea Constituțională reamintește că regulile privind acordarea de compensații, cuprinse în deciziile sale anterioare, sunt obligatorii.

Cât privește art. 1 lit. g), Curtea reține ca solide argumentele cuprinse în punctele de vedere, deși legea mediului este încă în faza de elaborare parlamentară. Faptul că legea mediului a fost adoptată de către Camera cu majoritatea cerută legilor organice se datorează conținutului său complex (care include și reglementări de domeniul legii organice). Acesta nu este un argument în sensul căruia ar avea caracter organic oricare reglementare privitoare la mediu. Corelația art. 1 lit. g) cu art. 3 din Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe este puțin forțată, mai ales că art. 3 stabilește o regulă pentru Guvern în sensul de a respecta reglementările sau propunerile de legi, eventual rapoartele comisiilor parlamentare. De aceea și art. 1 lit. g) urmează a fi considerat constituțional. Reglementările sale nefiind de nivelul legii organice, nu se încalcă art. 114 alin. (1) din Constituție.

În legătură cu al doilea motiv de neconstituționalitate, care privește dispozițiile art. 1 lit. b) — decontări, dobânzi, alocarea de fonduri etc. —, precum și cele de la lit. f) — stabilirea regimului formularelor tipizate din domeniul financiar —, Constituția, stabilind trei categorii de legi, determină totodată și domeniile de reglementare, dar numai pentru legile constituționale și legile organice. Cât privește legile ordinare, Constituția nu le rezervă un anumit domeniu, ci lasă la aprecierea Parlamentului posibilitatea de intervenție. Ca atare, Parlamentul, în calitatea sa de unică autoritate legiuitoare a țării, are dreptul dar și obligația de a determina, chiar el, acele relații sociale care, nefiind de domeniul legilor constituționale sau organice, trebuie reglementate prin lege ordinară. Acesta este sistemul Constituției române, iar cât privește reglementările ca atare, nimeni, în afară de Parlament, nu poate face această selecție valorică. Autoritățile

administrative pot emite acte normative, dar numai în executarea legilor, emiterea de reglementări primare fiind de competența Parlamentului. Ca atare, dispozițiile art. 1 lit. b și lit. f) nu contravin Constituției. Curtea reține că argumentul Camerei Deputaților în sensul căruia legiuitorul s-ar putea substitui autorităților administrative nu poate fi primit, deoarece el vine în conflict cu separația/echilibrul puterilor și cu regulile constituționale care stabilesc atribuțiile autorităților publice.

În legătură cu cel de-al treilea motiv de neconstituționalitate, susținerea în sensul căreia Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe ar fi o lege organică nu se sprijină nici pe litera, nici pe spiritul Constituției. De aceea solicitarea de a fi declarată neconstituțională pentru că a fost adoptată cu procedura legilor ordinare apare ca neîntemeiată.

Faptul că art. 114 alin. (1) din Constituție limitează domeniul ordonanțelor nu poate conferi legii de abilitare caracterul legii organice. Prin acest articol Constituția urmărește împiedicarea Guvernului de a interveni în domeniul rezervat legilor organice. Cât privește art. 114 alin. (4) din Constituție, el face parte din categoria dispozițiilor constituționale care permit luarea de măsuri operative în cazuri urgente, măsuri care obligatoriu trebuie apoi cunoscute de către Parlament, pentru că numai acesta decide în ultimă instanță.

Așa fiind, susținerea în sensul căreia legile de abilitare sunt legi organice nu se poate sprijini pe art. 114 din Constituție. De altfel, art. 114 alin. (5) arată că aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege și nu printr-o lege organică, regulă ce ar fi fost obligatorie, pe principiul simetriei juridice, dacă prin Constituție s-ar fi dat legilor de abilitare caracterul de legi organice. Mai mult, potrivit Constituției, legi organice sunt cele ce se emit în domeniile nominalizate prin art. 72 sau pentru celelalte domenii pentru care, în Constituție, se prevede adoptarea de legi organice [art. 72 lit. r)]. Or, evident, art. 114 din Constituție nu prevede un atare lucru.

Deși obiecția de neconstituționalitate urmează a fi înlăturată pentru motivele de fond menționate, Curtea Constituțională constată, în același timp, că buna-credință a fost ridicată prin Constituție la nivelul categoriilor constituționale, ea impunându-se astfel tuturor subiectelor de drept și tuturor raporturilor juridice, fără deosebire de natura lor. De aceea justiția și, desigur, și justiția constituțională este obligată s-o aibă în vedere în judecarea oricăror procese. Curtea nu reține că, în cauza de față, obiecția de neconstituționalitate ar fi fost făcută cu rea-credință.

Având în vedere considerentele expuse, văzând și dispozițiile art. 144 lit. a) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și prevederile art. 20 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, lege adoptată de Senat la 20 decembrie 1994 și de Camera Deputaților la 27 decembrie 1994, este constituțională.

Prezenta decizie se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 5 ianuarie 1995 și la ea au participat: Viorel Mihai Ciobanu, Miklós Fazakas, Ion Filipescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru și Victor Dan Zlătescu, judecători.

p. PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
acad. prof. dr. doc. Ion Filipescu

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

București, 5 ianuarie 1995.
Nr. 2.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind corectarea impozitului prevăzut
la poziția 2 din anexa nr. 2 la Legea nr. 42/1993**

În temeiul prevederilor Legii nr. 42/1993 privind accizele la produsele din import și din țară, precum și impozitul la țițeiul din producția internă și gazele naturale,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Impozitul la gaz metan și gaz de sondă din producția internă livrate consumatorilor finali, prevăzut la poziția 2 din anexa nr. 2 la Legea nr. 42/1993, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 776/1994, se stabilește astfel:

— 30.400 lei/1.000 m³ pentru Regia Autonomă a Gazelor Naturale „Romgaz” Medias;

— 30.550 lei/1.000 m³ pentru Regia Autonomă a Petrolului „Petrom” București.

Art. 2. — Hotărârea Guvernului nr. 776/1994 privind corectarea impozitului prevăzut la poziția 2 din anexa nr. 2 la Legea nr. 42/1993 se abrogă.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 6 ianuarie 1995.
Nr. 2.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor
Ordonanței Guvernului nr. 28/1994, aprobate prin Ordinul ministrului de stat,
ministrul finanțelor, nr. 1.093/1994**

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 449 din 29 iulie 1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, având în vedere modificările și completările aduse Ordonanței Guvernului nr. 28 din 22 iulie 1994 privind plata majorărilor de întârziere și a unor sume restante datorate statului prin Legea nr. 132 din 22 decembrie 1994 pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului emise în baza Legii nr. 72/1994 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 23 decembrie 1994,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/1994 privind plata majorărilor de întârziere și a unor sume restante datorate statului, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.093 din 23 august 1994, după cum urmează:

a) Punctul 2 va avea următorul cuprins:

„2. Majorările de întârziere amânate la plată potrivit Ordonanței Guvernului nr. 28/1994 se vor reflecta în contabilitatea agenților economici în contul de ordine și evidență 8038 «Alte valori în afara bilanțului», analitic distinct, cu excepția cazurilor în care acestea au fost

reflectate în conturi bilanțiere ale perioadelor anterioare anului 1994.”

b) Punctul 3 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„3. Agenții economici, pentru a putea beneficia de amânarea la plată conform art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 28/1994, sunt obligați să depună, la organul fiscal în evidența căruia se află înregistrați, situația majorărilor de întârziere conform anexelor nr. 1 și 2 la prezentele norme metodologice, până cel târziu la 31 ianuarie 1995 inclusiv.”

c) Punctul 4 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Situația centralizată pe județ și municipiul București potrivit anexei nr. 1 va fi transmisă Ministerului

Finanțelor — Direcția generală de evaluare și executare silită a veniturilor statului — până la data de 15 februarie 1995.“

d) Punctul 4 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„Neorganizarea în bune condiții a primirii și centralizării situației majorărilor de întârziere, precum și netransmiterea până la data de 15 februarie 1995 a acestora vor atrage sancțiuni disciplinare în sarcina conducătorilor organelor fiscale teritoriale și a persoanelor vinovate din cadrul acestora.“

e) Punctul 5 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Nu beneficiază de amânarea la plată majorările de întârziere pentru care Ministerul Finanțelor sau organele fiscale

teritoriale au aprobat, până la 31 iulie 1994 inclusiv, reduceri la plata acestora.“

Art. 2. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală de evaluare și executare silită a veniturilor statului, Direcția generală organizare, resurse umane și servicii generale, Direcția presă, relații cu publicul, protocol și administrativ și direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 5 ianuarie 1995.
Nr. 14.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDINUL Nr. 44

din 11 ianuarie 1995

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, în baza prevederilor art. 7 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică, ale art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 67/1994 privind regularizarea exercițiului bugetar pe anul 1993, ale art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1994 privind refinanțarea rambursării unor rate scadente ale datoriei publice interne create în baza Legii nr. 7/1992, ale Legii bugetului de stat pe anul 1994 nr. 36/1994 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1994, precum și ale Convenției nr. 20169/1994 încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lansarea unei emisiuni de titluri de stat cu discount numite *certIFICATE DE TREZORERIE* seria D1 95.04.20 și D2 95.04.20, garantată de stat, în valoare nominală totală de 274.298.401.300 lei.

Art. 2. — Lansarea emisiunii de titluri de stat se efectuează prin Banca Națională a României, care acționează ca agent al statului de plată, înregistrare și transfer.

Art. 3. — Data emisiunii este joi, 19 ianuarie 1995, cu scadența joi, 20 aprilie 1995.

Art. 4. — Prețul titlului de stat cu discount, corespunzător unui randament y (rata profitului) de 55% pe an, se determină după formula:

$$P = \frac{360}{y \times D + 360} \times 100$$

în care:

P = prețul titlului de stat cu discount;

y = randament (rata profitului %);

D = nr. de zile până la scadență.

Art. 5. — Lansarea emisiunii de titluri de stat se va face prin subscripție publică. Certificatele de trezorerie pot fi cumpărate de societăți bancare din România în nume propriu sau în numele clienților lor.

Cererile de subscriere se depun la Banca Națională a României până marți, 17 ianuarie 1995.

După închiderea subscrierii, dar în aceeași zi, participanții vor fi informați asupra acceptării sau neacceptării totale sau parțiale a cererilor depuse.

Art. 6. — Plata certificatelor de trezorerie subscrise se va face la data emisiunii, respectiv 19 ianuarie 1995, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând prețul inițial (valoarea inițială) al certificatelor de trezorerie cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie se va face la data scadenței, respectiv 20 aprilie 1995, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie deținute.

Art. 7. — Certificatele de trezorerie nu se emit în formă fizică. Proprietatea asupra acestora va fi înregistrată la Banca Națională a României, iar orice schimbare de proprietate va fi anunțată acesteia în conformitate cu procedura stabilită.

Art. 8. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 9. — Direcția generală creanțe și angajamente interne și externe ale statului din Ministerul Finanțelor va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.